

לד:

עין משפט
גר מצות

כח א ח' פ'י מל'
טוען ה' ו סתם עשן
זה טוש'ע ח'מ ס' קלט
סעף ג'
ג ג מ' שס פט'י ה' ד
סתם שס טוש'ע ח'מ שס
סעף א וס' קתו סעף כב
[ובר' אלסם פוד כחכות
פ'ט דף קי:]

דבינו גרשום

הפסוק. כרשיתיו בבת
ביד לבי אשתי מאמני
והרשע פתחתי. אמר
לזה. הואיל לא נאצח
עמך אפוקה מרשיתיו
ואחבתינו בלעדיך
ואתה דאלים בבת יוטר
להוציא מיד חביוני צד
ותתה לו ששכירא צד
ואכ"כ נתון למי שהעדים
מצייני: ר"ל ויהיה אחר
הפסוק הדפסות בין צד מזה
(חזק) לא צד מקניני מזה.
ויהיו חזק מקניניו מזה.
ולדפסות לא הפסד להצחקה
מזה. מכרתי נתון עני
לזה הדין צוהאנו מיד
בדבור על זה ואי הפסד
לא צד מקניני: ומי' משני
שטות התואנן ביה אש אחר.
שהיו שותין נאצח סחלה לו
אמר ביה א' וכלל א' מהם
מסבוכי צד ומכר לו
א' מהם לא תסורן ואש
א' מהם מקניני מהכר:

לִי בִידָךְ וְהִלָּה אֹמֶר אֵין לָךְ בִּידִי אֵלֶּה חֲמִשִּׁים וְחֲמִשִּׁים אֵינִי יוֹדֵעַ מִמֶּךָ שֶׁאֵינִי יוֹכֵל לִשְׁבַע מִשְׁלֵם וְהֵיטֵב כִּי אֵלֶּה וְהֵיטֵב אֵיכָל לְמִימַר דְּרַ"י הַמְּדוּקָה מִמֶּנִּי דְּרַ"מ וְכֵן שֶׁמִּפְרָשׁ ר' אֵלֶּה הוּא סֵבֵר כִּי יוֹסִי אֵבֶל עוֹד יִקְרָא דְבִשְׁמַעְתָּן מִשְׁמַע דְּלִלְתָּן כִּי אֵלֶּה מִדְּקֻמָּרִין סֵבֵר רִנָּן לְקוּמֵיהֶן לְדַלִּי לְמִימַר דְּהֵינּוּ נִסְכָּה דְּר' אֵלֶּה וְקֹאמֶר נֵימַר אֵלֶּה אִי דְמֵיִל לְרִבִּי אֵלֶּה כִּי וּבִכְיָ"מ קִ"ל כִּבֵּשׁ נִחְמֵן בְּדֵינִי וְעוֹד תִּימָה דְּהַסֵּס גְּבִי יוֹתוּמִים מֵת לְיוֹתוּמִים קֹאמֶר רִבִּי וְשִׁמְוֵאל דֹּאס מֵת לְיוֹתוּמִים בְּחַי מְלוֹה כִּבֵּשׁ מִתְחַיִּי מְלוֹה לְגַבִּי לִוֵּה שְׂבוּעָה וְאֵין אִדָּס מוֹרִישׁ שְׂבוּעָה לְגַבִּי וּמִחוּךְ שְׁאֵין הַחֲבוּשִׁין יוֹכִילִין לִשְׁבַע פְּטוּר הַחֲנֻכָּה וְרַ"א פְּלִגַּי עֲלֵיהֶּ (שם) וְקֹאמֶר יוֹרְשֵׁין וְשִׁבְעֵינִן שְׂבוּעַת יוֹרְשֵׁין וְנִטְוִילִין וְהֵיטֵב כִּבְרִי אֵלֶּה דְמִחוּךְ שֶׁאֵינִי יוֹכֵל לִשְׁבַע אִי מְחֻבֵּשׁ אִי הַחֲנֻכָּה מִשְׁלֵם הַחֲנֻכָּה וּמִסִּיק הַחֵסֶד דַּעֲבָד דְּשִׁמְוֵאל עַבְדִּי דַּעֲבָד כִּבְרִי אֲשׁוּר עַבְדִּי וּמִפְרָשׁ רַ"מ דְּרַ"מ נִחְמֵן שְׁפִיר סֵבֵר כִּי אֵלֶּה בְּנִסְכָּה

ובמנה יס לי בידך וא"ל אין לך בדי אלא חמשים וחמשים איני יודע ודוקא בשנים חשדיו פסיק דרב נחמן כ"י ויסי דלמור יתלוקו ורבי אבאבא בשנים חשדיו מודה לר"י דהלכה כרבי ויסי ויעמא חשדיו רבס לקמיין סנגדו לפי שהא חשדיו הלכך מפסיד החי אכל בעלמא מחביו שבוה ואין יכול ליבעא משלם והא דקאמר ההם דרבוניו שפא"ר ר' אבא לאו למימר דר' אבא סב לה כר"מ אלא דליק בין דר' אבא בעלמא דרב דמתוך שאינו יכול ליבעא משלם אינו כן למימר דאיהו מפסיד מילימא דר"מ דמורה שבוה למחיו לה והלכה ככר"י בשנים חשדיו וכו' אבא בנסבא דוקא ביותמיין מסקינן ועבד כרב ושמואל עבד ועבד כר"א עבד דלמור סב ללא להוסף עמא אכל אין לפרש (ו) טעמא דרב נחמן דלמור יתלוקו משום דר' אבא דכיון דשנים חשדיו ה"ל כליו תריהו מחביבין שבוה שבוה אין יכולין והלכך לא אהד מפסיד ח"י ורבי אבא סב כיון דעיקר שבוה על הנחשב ואין יכול ליבעא משלם הכל דא"כ ר' אבא ורב נחמן מלו סבי שפיר כר"א ושמואל ביותמיין מן היותמיין כי מה מלו חביי מלוה ופסידין בני מלוה אין דלין אלא יכולין ליבעא וכן טעמא כמו שמפסיד סנגדו חסד על השבוה החי שאינו נוטל כסגם הוא חסד וכו' כל השבועין (שבוה דף מה) משמע כל הסוגיא דרב ושמואל פליגי אדרב נחמן ואורביי אבא ויועי"ל ע"כ דלרבי אבא וכן לרב נחמן מחור שאינו יכול ליבעא אפילו התובע משלם התנשב דפרי":

ההוא איבא רהו מינצו וכו'. הדין כל דלית גבר וא"ת מ"ס
מסיים אחוץ גמילות דמיני כר"ס (דף ק' וס' ד"ה ויחוק)
ומחוקו ומפרש ר"ת לאחוץ אחרי דכיון שצ"ת מסיים אין לו
הנחת שיעור האחד להכיר דחשיב כאלו אנו וידעין שיש לעשות חלק
בה שכל דבר י"ל לעמוד בחזקת מי שהוא בידו כדאמר' גבי נכסא
ד' אבא דלמ"ג דלמר ידי חטפי חשנין ליה גולן ומייל דלם כאלו
איה צורו שתייה הנכסא של אותו שהיה מוחזק לו ושל דרמני
לוייה הם שתייה לשאר ויה מונח ע"י שפאל אלוהין) א"ע"י דבאר
דהם אין שום אחד מוחזק ל"ל דשאר נמי חשיב להו כאלו שניהם
מוחזקים לו כיון דמחא שניהם נפקד וליכ' ר' נראה דלח' דאף אחוץ
מדמדין לה לאו ואלדשעמין אלא לטווי דמשיי הם א"ע"י חיימא
ר' יוסי הם ודאי איבא רמאי הכא אימור מרבייש בדיה דדי
אנבאה הכי נמי בצרעא כיון דליכא רמאי לא יחלוקו אלא הוי דינא כל
דליתם ובה ואל דלא אמרינן שבעים משפיקין כל דליתם בם מוס
דלא משפיקין כדאמר' הכא אי משפיקין לא משפיקין אלא מ"ד משפיקין
דלא אמר שפיר ונמי שפיר נמי בסמוך מ"י שטרות וממלתי פרה בחמור

והוא התם ליכא רמא ואין נראה ^(א) דהא האי טעמא לא מסיק אלא
ממיעייהו הוא אכל טעילא למימר דמרייהו הוא יחלוץ והיה
לפדו פיהו ר"י א"ר הדיבא דאחוזין אפי' דמרי רמא יחלוץ כדמיההו
לפדו פיהו (שם דף ק. ג.) והא נמי בשאר דמרי דאכל למימר אחוזין שאפי'
ולית ליה לרבי מחנ' דשניס אחוזין בטעילא הא ע"כ יש חילוק בין דין שט'
לדליס נגר: **ר"ב** הוה אפי' דאחוזין: פי' הקונ' משום דמפסקין ו
מלכות זה צוה מדלג' לפני הנהו אפסורין גופייהו במפסקין הקד'
ומפסקין הממעינא ליה שריצי עדים וכו' יהודה דלמך לא מפסקין אפי'
דלמא לא מייתי עדים ולא נדע לברר של מי הוא ולמי להחזיר
או ממנה חזין ולקח לשמואל דאמר שטרא דדמא דלך דתנן כג'
מיסא חזין חולקין בשוה דהתם בשטרא איירי דלך שטרא חל'
ומה שכתבו בדיוס שכתבו איז מובית מתוך השטור מתי שהחיל כל

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

אכלי ה'י"ל מחויב שבעה ואינו יכול לישבע ומשגל. כך נראה שיטה זו בענין שזב מלאמה כן בפי' ר"ח יש לשונות אחרים ואין בהם ממש. וקו"ל בזה כפי אזה מדליף אצוי מינה ואף על צד דפנינו עליה רבי ושמואל בפרק כל הנשבעין (שנושט ד.מ.) דאמרי חז"ל שבעה שבעי והואלל ממחיבו חז"ל הרה"ק ומתן

צו עלה כי תרי הא
ור דירי היא אתא חד
תרפסוה (6) דאומייניא
נן או לא תפסין רב
וודה אמר "לא תפסין
אמר להו אפקוה וכל
הו מפקין רב יהודה
פפא אמר מפקין
והיכא דתפס לא
אבותי וזה אומר של
כל דאלים גבר ומאי
היוצאין ביום אחד
דרב

לא זה ולא זה כעירא לרב ושמואל חזרה שבועה כסווי ואין כאלן
שבועה ולא פטרון ור"א פליג עלייהו (שם מה) ואמר יורשין שבעין שבועה
יורשים ועוטלין דלא ס"ל לרבד ושמואל ואמר"ה הם (סו) האי דיינא כרב
כר"א שבע דבא כרב ושמואל כרב פ"ה הלכתא כר"א אלא לא כרב
ושמואל דאמרין הם הבו דלא להוסף עלה עשו חקנה שלא להוסף
על דברי רב ושמואל ללמוד מדין זה דיומוסין מן היומוסין לשאר
עין ולומר חזרה שבועה לכדין וזו לרבד יורשים מן היומוסין
הוא דק"ר"ל רב ושמואל נדבדב משום תקנת יומוסין בני ליה דהספין
עליהו שלא ליפרע מהן בלא שבועה מעלייתא אבל בשאר דינין ק"ר"ל
כר"א אלא דאמרינן שבועה ואיני יכול ליבעט משלם וגם ר"ח פסק
להלכתא כרבי אבא: אורכא. ספיה שבעה: האי אמר דידו הוא
כו. וזה וזה או מוחזקין כל מלדל מהו עלה מחמתין שביט
אוחזין בטליט (ב"מ י) שזה נוטל עד מקום שידו מגעת וזה נוטל עד מקום
שידו מגעת ולא אמרינן כל דאלים גבר. כן פיר"ח: סיפסו. מן
ידיהם אבל חזקה השואק בה אחר שבעה: זה עליה אינה כלום
דאין סדי: שבעה חטיפה בזה ס"ל פספין או לא מפספין. מן
לימא דמפסי לה ב"ד דהא אי לא משכח ספדי דרדינ ומפסין לה
דמעיקרא ולא הפסיד בעל הספיה דתפסיס ב"ד כלום או ללמא
לא מפסין דלמלא לא משכח ספדי ולא דרדינ ומפסין לה כדלמא
ונמלא שפסיד בעל הספיה על ידיהו דאין שפסין לה דלמא הו
אליס וגבר בעל הספיה ונמלא וזכה בשלן. כן ג"ל טעם השאלה:
רב הונא אומר פספין. ס"ל כרב פפא דאמר פספין. רב יהודה
אומר לא פספין משום דס"ל לא מפסין כדלמאיה והלכך
פספין דשמו או אין לו עדס ושקרי הוא ומכל וכל ריה להפסיד
אם חזירו דמאחר דמפסי יודע הוא דתו לא מפסין: א"ל אפסו.
ובגון דאיתרמי מילתא דתפסין לה כרב הונא אי נמי שאמרי שיהס
לז"ד לתפסא דדברי הל: וכל דאליס גבר. כן בדאיתו מן כזה ממון
שפסוק רב נחמן לפניט כל דאליס גבר: לא מפסין. דמאחר שנה ממון
ישראל ביד ב"ד אינן רשאי להפקידו אלא מעבדין אותו ממון עד שיעט
למי ישיבו: מפסין. כעין שפלאוהו מתחלה שלדעת כן תפסוהו שאם לא
יבוא עדס ויחזירוהו וכל דאליס גבר: והכלתא לא מפסין ויביא
דפספין לא מפסין. כרב דיהודה: או אומר לא אבויס וזה אומר לא
אבויס. בין כספיהם בין בקרקע ואין עדות וחזקה להו יותר מזה: ומ"ס
משני שטרס היונאין. לפניט על שדה אחת של ראובן שכזה שטר
ממנה לשמעון ושטר ממנה ללוי ושניהם ביום אחד ונמלא שאין זה
מוחזק יותר מזה ולא ופסי' נגברד ששמעון בשאר ולי אחריי כערב אין
הקדמה

ואוקומי ממתי' כר' יוסי אצל לרנן קאמר האם היו מנה ודא דחד
מנח הי' הו' לן למימר יתקוני דפסרי ליתום דהו' ארבע דתרייביו
בפ' (דף יד.) גבי שנים אוחזין בשטר וקאשי לר' יוחנן כ"ה הי' פריך
דאם מתעבא אפילו היכא דלויכא רמאי וקשי דמאי פריך הכי (דף יד.)
לדין טעית דבעיתא אפי' אין אוחזין יתקוני ובשטר כי אין אוחזין היו דין
יהודה דלמר לא תפסין משום דאי תפסין לא תפסין ואין נראה לר' י
גי תפסין לא תפסין דר' יוחנן דלמר תפסין אפי' למאן דלמר לא
י' תפסין היינו היכא דתפסין כבר אצל לכתחילה לא תפסין דמייאש
אין לא ליתנם דכר: ור' שמשון בשבית ב'י' בשטרות מכר
שהיה נשוי (בבבבבב דף יג.) היו כולן יוצאות ביום אחד ואין שם אלא
א אחתה שעה שמונית מוחך שער שמתחיל השעבוד דהיינו ממחרת
קק' אלא בעבר אצל מתנה אי מכר כל הקודם בנאותו יום עצמו וזה:
כר

מסורת הש"ס

(א) (גיטין ס. י.) כתיבות נד.
(ג) נ"ל ואם כן.

הנהגות הב"ח

(א) גם: תיפסיה עד
דמייתיבא: (ב) תום: ד"ה
(ג) וכל: וכו' דטעמא
דבר נחמן דאמר יתליק
משום דכיון כ"ל ומיבית דר'
אבא נחמן: (ג) ד"ה סוף
כו' ואלו נראה לר"י דא:

מוסף דעם

משני שטורות היוצאין
ביום אחד, מכר שדה אחד
לשני בני אדם ביום אחד
(כתובות פד.)